

Al heel mijn leven ben ik geboeid geweest door andere culturen. Ik heb al veel van de wereld gezien met mijn familie, maar dat was telkens maar voor een korte periode. Het was eigenlijk reeds sinds mijn 18de verjaardag een droom om eens lang ondergedompeld te zijn in een andere cultuur. Het leek me zo'n fantastische ervaring die je, je hele leven lang bij blijft en waar je zoveel van leert. Toen vond mijn vader echter dat ik daar nog te jong voor was en beter eerst iets ging studeren. Dat heb ik dan ook gedaan. Sinds juni ben ik afgestudeerd in klinische psychologie en vond dat het nu wel de moment was om mijn droom waar te maken. Eens ik ga werken, komt het er waarschijnlijk niet meer van. Ik ben op zoek gegaan naar een aantal verenigingen en kwam dan bij Vides te recht.

Waarom heb ik nu voor Vides gekozen? Wat mij sterk aantrok is dat ze een project proberen te zoeken die het best bij je wensen en noden past. Graag wou ik een project waar men frans spreekt en waar ik ook iets met mijn opleiding kon aanvangen. Daarbij wou ik liefst zo snel mogelijk vertrekken en niet pas in december of januari. Uiteindelijk bleek Pointe-Noire iets voor mij te zijn. Wat ik nog interessant vond bij Vides is dat je er bij zusters verblijft, wat toch meer veiligheid biedt. Het leek me ook een kleine en gezellige vereniging, waar je geen nummer uit vele anderen bent. Verder hou ik veel van kinderen. Ze zijn kwetsbaar, onschuldig en hebben nog veel te leren. Zeker in de ontwikkelingslanden. Ik zet me dan ook graag in voor hen.

Hoe kijk ik er nu naar, vier weken voor vertrek? Ik heb totaal geen idee wat me te wachten staat en dat maakt me wel wat benauwd. Natuurlijk heb ik wel ergens een idee, maar die zal toch heel anders zijn dan als ik daar uiteindelijk ben en nog anders in het begin van mijn verblijf dan op het einde. Ik verwacht wel dat ik er veel zal leren, dat ik het soms moeilijk zal hebben en liever naar huis zou willen gaan en dat ik thuis en de luxe in België ga missen. Maar hoe hard zal dat allemaal zijn en zal ik het kunnen verdragen? Dat weet ik niet, maar het is een droom en daarom wil ik er wel voor gaan. En als het niet lukt, dan kan ik nog altijd terug komen.